Παρά τις βελτιώσεις που έγιναν σε σχέση με την προσέγγιση της εθνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην Κροατία, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές δυσκολίες, όπως προβλήματα στη διεκπεραίωση νομικών υποθέσεων για βία λόγω φύλου κατά των γυναικών. Συχνά οι τιμωρίες των δραστών είναι πολύ χαμηλές με ελάχιστα πρόστιμα και επίσης ανεπαρκής διυπηρεσιακή και πολυτομεακή συνεργασία.

Σύμφωνα με ετήσιες εκθέσεις του Κροατικού Ανεξάρτητου Διαμεσολαβητή για την Ισότητα των Φύλων, η βαρβαρότητα της ενδοοικογενειακής βίας αυξάνεται κάθε χρόνο. Με την παγκόσμια πανδημία, η απομόνωση, τα μέτρα παραμονής στο σπίτι, η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους έχουν αυξηθεί δραματικά.

στις εκθέσεις του, η Συνήγορος του Πολίτη δηλώνει ότι το νομικό πλαίσιο πρέπει να αλλάξει, καθώς οι βασικοί νόμοι για την καταπολέμηση της βίας κατά της βίας είναι σε μεγάλο βαθμό ασυμβίβαστοι με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούποληςκαι ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι ότι στην Κροατία δεν υπάρχει ακόμα σχέση μεταξύ της ανισότητας των φύλων και της βίας κατά των γυναικών.

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών (ΥΠΕΣ), η ενδοοικογενειακή βία στην οικογένεια αυξήθηκε κατά 43,4% το 2020 σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Μια θετική τάση είναι η αύξηση του αριθμού των κατηγοριών για ενδοοικογενειακή βία και η μείωση του αριθμού των κατηγοριών για παράπτωμα.

Το νομικό πλαίσιο της Κροατίας για τη βία κατά των γυναικών είναι ο Ποινικός Κώδικας και ο νόμος για την προστασία από την ενδοοικογενειακή βία. Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών, η ενδοοικογενειακή βία σύμφωνα με τον Νόμο περί Διοικητικών Αδικημάτων μειώθηκε κατά 7,4% σε σύγκριση με το 2019, ενώ παράλληλα σημειώθηκε αύξηση 39% στην ενδοοικογενειακή βία που τιμωρείται βάσει του άρθρου 179 του Ποινικού Κώδικα.

Η Οδηγία της ΕΚ 2011/99 / ΕΕ ενσωματώθηκε στο κροατικό δίκαιο με τον νόμο για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις με τα κράτη μέλη. Οι εντολές προστασίας στην Κροατία ρυθμίζονται τόσο από τον Ποινικό Κώδικα (Ποινικός Κώδικας, Δίκαιο Ποινικής Δικονομίας) όσο και από τον Νόμο περί Διοικητικών Αδικημάτων (LPDV).

Τα προληπτικά μέτρα βάσει του LPDV δεν καλύπτονται από την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, γεγονός που αποτελεί σημαντικό μειονέκτημα, καθώς πολύ μεγάλος αριθμός περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας εξακολουθούν να αντιμετωπίζονται ως αδικήματα. Και οι περισσότερες από τις εντολές προστασίας στην Κροατία εκδίδονται από την αστυνομία βάσει του LPDV.

Αυτό που λείπει είναι ένας σαφής μηχανισμός παρακολούθησης για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τον αριθμό των ΣΟΕΣ που έχουν εκδοθεί. Δεν υπάρχει καμία κυβερνητική υπηρεσία ή υπηρεσία επιφορτισμένη με την παρακολούθηση και τη συλλογή δεδομένων σχετικά με την ΕΡΟ. Ως αποτέλεσμα, είναι αδύνατο να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα της ΣΟΕΣ στην Κροατία.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η έλλειψη ή η περιορισμένη γνώση της ΕΓΔΕ από σχετικούς επαγγελματίες που εργάζονται στον τομέα της βίας κατά των γυναικών και στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης, όπως δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόροι και, το σημαντικότερο, η έλλειψη γνώσης των πρώτων ανταποκριτών – οι οποίοι έρχονται πρώτα σε επαφή με το θύμα – Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ και οι μονάδες υποστήριξης θυμάτων μπροστά στα δικαστήρια.

Εξάλλου, τα θύματα δεν εκπαιδεύονται σχετικά με τα δικαιώματά τους και η γνώση των επιζώντων της βίας είναι απαραίτητη, καθώς η εφαρμογή της ΣΟΕΣ εξαρτάται από το πρόσωπο που προστατεύεται.